

تولید و نگهداری کشت سلولی گیاه

Digitalis nervosa Steud & Hochst و بررسی متابولیت‌های ثانویه آن

نصرالله قاسمی دهکردی*(Ph.D.)^{*} غلامرضا اصغری(Ph.D.)^{**} فریده وشاحی(Ph.D.)^{***}

چکیده

سابقه و هدف: گیاه Digitalis nervosa از گیاهان جنس دیثیتال، تنها گونه بومی ایران از جنس Digitalis بوده و مهم‌ترین گلیکوزید قلبی آن لانا تو زید A می‌باشد. در این تحقیق، تولید و نگهداری کشت سلولی گیاه و بررسی تولید متابولیت‌های ثانویه آن انجام شده است.

مواد و روش‌ها: دانه‌های گیاه توسط الكل اتیلیک ۷۰ درصد و هیپوکلریت سدیم ۵ درصد استریل شد و دانه رست‌های استریل بدست آمده در شرایط آسپتیک به محیط کشت (MS) Murshige and Skoog با غلظت‌های مختلف تنظیم کننده‌های رشد، منتقل و تولید کالوس در سه منطقه جوانه انتهایی، هیپوکوتیل و ریشه چه بررسی شد. آزمون‌های مقدماتی شیمیایی و جداسازی و شناسایی گلیکوزیدهای قلبی به روش کروماتوگرافی لایه نازک در گیاه و کالوس انجام شد.

یافته‌ها: استفاده از هیپوکلریت سدیم ۵ درصد نسبت به الكل اتیلیک ۷۰ درصد، اثر مهاری کم‌تری روی قوه نامیه بذر داشت. بهترین محیط کشت برای تولید و نگهداری کالوس دارای تنظیم کننده رشد Naphthalene acetic acid NAA(1 mg/L)، 2,4-Dichlorophenoxy acetic acid(0.5 mg/L)، Kinetin 0.5mg/L بوده است. بیش‌ترین درصد تولید کالوس، مربوط به منطقه ریشه چه دانه رست‌ها بود. نتایج آزمایش‌های مقدماتی تشخیص ساپوتین‌ها، تانن‌ها فلانوئیدها، استروئیدها و گلیکوزیدهای قلبی در گیاه و کالوس، مثبت مشاهده شد. در بررسی TLC ترکیبات گلیکوزیدی قلبی با Rf‌های متفاوت در کالوس‌های مختلف، مشاهده شد.

استنتاج: یکی از عوامل اصلی در تولید کالوس، نسبت تنظیم کننده‌های رشد اوکسین به سیتوکینین می‌باشد و این نسبت برای مناسب‌ترین محیط کشت، 3 به ۱ بود. به نظر می‌رسد کشت کالوس گیاه *D. nervosa* توانایی تولید گلیکوزیدهای قلبی را دارد می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: کشت سلولی، *Digitalis nervosa*، متابولیت‌های ثانویه، گلیکوزیدهای قلبی

مقدمه

سلول‌های میکروبی قابل تولید نمی‌باشند، فراهم می‌کند. پیشرفت‌های اخیر در زیست‌شناسی مولکولی، آنزیم شناسی، فیزیولوژی و فن‌آوری فرمان‌تاسیون در کشت

سیستم‌های کشت سلول گیاهی، منبع بالقوه ای از داروهای با ارزش، مواد طعم دهنده و معطر، انسان‌ها و رنگ دهنده‌هایی را که به وسیله سنتز شیمیایی و یا

* اصفهان: دانشگاه علوم پزشکی اصفهان- دانشکده داروسازی

-دانشیار دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

** دانشجویی دکترای داروسازی- دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

-دانشیار دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

*** تاریخ دریافت: ۸۲/۷/۱۲ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۸۲/۹/۸ تاریخ تصویب: ۸۳/۲/۲

سلول گیاهی نشان می‌دهد که این سیستم‌ها یک منبع

جمله گیاهان دارویی مهم، گیاهان جنس دیثیتال

حیاتی برای فراورده‌های طبیعی مهم، خواهند بود(۱). از

اصلی برای نگهداری کالوس، انتخاب ترکیبات مناسب محیط کشت و قطعات جدا شده مناسب و غلظت تنظیم کننده های رشد گیاهی می باشد و این مهم هنوز در سطح وسیعی به طور تجربی حاصل می شود(۸,۷).

با توجه به بررسی های انجام شده، کشت سلولی گیاه *Digitalis nervosa* تاکنون گزارش نشده است. با توجه به جایگاه درمانی بسیار مهم گلیکوزیدهای قلبی در پزشکی و همچنین وسعت مطالعات انجام شده در زمینه کشت سلول و بافت گیاه دیژیتال به منظور دستیابی به این ترکیبات، در این تحقیق، تولید و نگهداری کشت سلولی گیاه *Digitalis nervosa* و بررسی تولید متابولیت های ثانویه آن مدنظر قرار گرفته است.

مواد و روش ها

گیاه در خردادماه ۱۳۸۰ از منطقه سوردار (ارتفاع از سطح دریا ۱۴۰۰ تا ۲۰۰۰ متر) واقع در شمال ایران جمع آوری شد و هویت آن توسط زیست شناسی دانشکده علوم دانشگاه اصفهان مورد تایید قرار گرفت. نمونه های گیاهی که با شماره هرباریوم D25 ثبت شده، پس از جمع آوری خشک گردید و مقداری از برگ خشک شده گیاه توسط آسیاب برقی پودر شد و جهت انجام آزمایش آماده گردید. دانه های گیاه در تاریخ مهرماه ۱۳۸۰ در همان منطقه جمع آوری شد تا از آن در تهیه دانه رست استفاده شود.

تولید و نگهداری کالوس:

دانه های دیژیتال را از درون کپسول هایی که از ناحیه فوقانی، کمی شکافته بودند، جدا نموده و تعدادی از آن ها تحت شرایط آسپتیک در زیر کابین لامینار فلو توسط الكل اتیلیک ۷۰ درصد به مدت ۲/۵ دقیقه و

تعداد دیگر توسط هیپوکلریت سدیم ۵ درصد به مدت

(*Digitalis*) می باشد که منبع بسیار مهم ترکیبات دارویی چون دیگوکسین و دیژیتوکسین می باشدند.

گونه Digitalis nervosa Steud & Hochst
گونه بومی این جنس در ایران، پراکنده‌گی وسیعی در شمال کشور دارد و تولید تعدادی از گلیکوزیدهای قلبی شامل لاناتوزید A، لاناتوزید B و لاناتوزید E، گلوکوزیتوروزید و آلفا استیل دیژیتوکسین در آن گزارش شده است(۲). گلیکوریدهای قلبی در انواع نارسایی احتقانی قلب، فیریلاسیون دهلیزی، فلوتر دهلیزی، تاکیکاردی حمله ای دهلیزی و شوک قلبی کاربرد درمانی دارند(۳).

مطالعات کشت سلول و بافت گیاهی برای تولید گلیکوریدهای قلبی، اولین بار توسط Hildebrandt و Riker در سال ۱۹۵۹ ارائه شد. در سال ۱۹۶۲ Staba در مورد نیازمندی های غذایی کشت بافت *Digitalis lanata*, *Digitalis purpurea* تحقیقاتی انجام داد. گرچه تعدادی از مقالات، تولید گلیکوزیدهای قلبی در کشت بافت *Digitalis* را توضیح داده اند، عموماً تولید نهایی (Yield) خیلی پایین بوده است. علاوه بر آن در خلال واکشت، میزان کاردنولیدها غالباً کاهش یافته و ناپدید می شوند. اما بسیاری از پژوهش ها نشان دادند که تمایز مورفو لوژیکی باعث افزایش تولید می شود(۴). در مطالعه ای که بر روی کشت نوساقه *D.lanata* توسط Reinhard و همکارانش (۱۹۹۳) انجام شده، بسته به نوع دودمان تا ده کاردنولید مختلف شناسایی شد(۵). همچنین Kartnig و همکاران (۱۹۷۶) در طی مطالعه ای توансند در کشت برگ *D. purpurea* پانزده کاردنولید را استخراج و بعضی از آن ها را شناسایی نمایند(۶). کشت دانه رست ها یا قطعات جدای کشت گیاهان بر

روی محیط های حاوی آگار که منجر به تولید توده های سلولی آمورف می شود را کشت کالوس می نامند. کلید

زمان کافی، تولید کالوس در سه منطقه مرسوم است. طول دانه رست مورد بررسی قرار گرفت. این سه منطقه عبارت بودند از: الف- (جوانه انتهایی و برگچه)، ب- (هیوکوتیل) و ج- (ریشه چه).

پس از آن که کالوس روی بافت اولیه تشکیل شد و برای مدت زمانی رشد کرد، لازم است آنرا به یک محیط کشت تازه انتقال دهنده. کالوس های حاصل از هر منطقه مرسوم است. به طور جداگانه تحت شرایط آسپتیک به یک محیط کشت تازه واکنش نداشتند. مطالعه برروی کالوس تا ۹ نسل ادامه داشت.

آزمایشات مقدماتی جهت شناسایی و مقایسه مواد

مشکله گیاه و کالوس:

نمونه های مورد بررسی برای آزمایشات مقدماتی عبارتند از: پودر برگ خشک شده گیاه و نمونه پودر کالوس خشک نسل های مختلف حاصل از منطقه (ریشه چه) دانه رست در محیط ۴ و ۷ (تاریکی مطلق و روشنایی - تاریکی).

آزمون های مایر و واگنر برای شناسایی آلکالوئیدها، آزمایش بورن تراگر برای بررسی و شناسایی آنتراکینون ها، آزمایش های ویلسون تابوک و ردوكس برای شناسایی فلاونوئیدها، آزمایش ایجاد کف جهت بررسی وجود ساپونین ها، ایجاد رسوب با محلول استات سرب برای شناسایی تانن ها همچنین آزمون لیرمن بورچاد و سالکوسکی به ترتیب برای شناسایی استرونئیدها و تریترپنئیدها انجام گردید (۹، ۱۰). پس از انجام مراحل جداسازی گلیکوزید های قلبی در نمونه گیاه و کالوس، واکنش های کد (۱۵) و بالجت (۱۰) و لیرمن بورچاد (۱۰) بر روی حاصل جداسازی انجام گردید.

برای انجام کروماتوگرافی لایه نازک، بر روی حاصل جداسازی، سیلیکاژل GF₂₅₄ به عنوان فاز ثابت و

۳ دقیقه استریل شدند. پترو دیش های حاوی دانه های استریل در اتاق کشت در تاریکی و دمای ۲۵ ± ۲ درجه سانتی گراد نگهداری شدند. سپس میزان تاثیر استریل کننده ها بر ناباروری و همچنین قوّه نامیه بذر بررسی گردید.

برای تولید و نگهداری کالوس از دانه رست های استریل به دست آمده، محیط کشت MS جامد با ترکیبی از اکسین و سیتوکینین به عنوان تنظیم کننده های رشد گیاهی به کار رفت. جدول شماره ۱، مشخصات کلیه محیط کشت های به کار رفته را نشان می دهد.

جدول شماره ۱: مشخصات محیط کشت های به کار رفته برای تولید کالوس گیاه *Digitalis nervosa*

شماره	تنظیم کننده های رشد مختلف با غلظت های متفاوت محیط + کشت
۱	2,4-D (0.75 mg/L) + Kin (0.075 mg/L)
۲	2,4-D (1 mg/L) + Kin (0.1 mg/L) + Coconut Milk (150 mL/L)
۳	2,4-D (1 mg/L) + Kin (0.1 mg/L) + Active charcoal (0.5%)
۴	2,4-D (0.5 mg/L) + Kin (0.5 mg/L) + NAA (1 mg/L) + Coconut Milk (150 mL/L)
۵	2,4-D (1 mg/L) + Kin (0.1 mg/L) + Vit C (5mg/L)
۶	Without any Phytohormone
۷	2,4-D (0.5 mg/L) + Kin (0.5 mg/L) + NAA (1 mg/L) + Vit C (5mg/L)
۸	2,4-D (1 mg/L) + Kin (0.2 mg/L) + Vit C (5mg/L)
۹	2,4-D (2 mg/L) + Kin (0.2 mg/L)
۱۰	2,4-D (1 mg/L) + Kin (0.1 mg/L)
۱۱	2,4-D (1 mg/L) + Kin (0.2 mg/L)

پس از پدیدار شدن و رشد دانه رست های از دانه های استریل، با استفاده از کابین لامینارفلو آن ها را به درون ارلن مایر های حاوی کشت های MS منتقل نموده و سپس نیمی از محیط کشت های تحت تیمار تاریکی مطلق و نیمی دیگر در روشنایی مطلق در شرایط دمایی ۲۵ ± ۲ درجه سانتی گراد نگهداری شدند. پس از گذشت مدت

نتایج مربوط به تولید کالوس در مناطق مختلف دانه رست در جدول ۳ ارائه شده است. دانه رست های مختلف در محیط کشت های مورد بررسی از نظر تولید کالوس، نتایج متفاوتی نشان دادند. نتایج به دست آمده در جدول ۴ نمایش داده شده است.

جدول شماره ۳: درصد تولید کالوس از مناطق مختلف دانه رست ها در کل محیط کشت ها

منطقه دانه رست	الف: جوانه انتهایی (محور زیر لپ ای)	ب: هیپوکوتیل و برگجه	ج: ریشه چه
درصد تولید کالوس	۳۵٪	۵۰	۷۸/۵٪

درصد آب موجود در کالوس: محيط کشت ۴ (تیمار روشنایی ۱۲ ساعت - تاریکی ۱۲ ساعت) : میانگین درصد آب موجود در کالوس نسل های هفتم ، هشتم ، نهم به ترتیب برابر ۹۲/۹۳ ، ۹۳/۶۹ ، ۹۳/۶۴ (تیمار تاریکی مطلق) : میانگین درصد آب موجود در کالوس نسل هفتم ، هشتم و نهم به ترتیب ۹۴/۵۲ ، ۹۴/۳ ، ۹۲/۷۶ به دست آمد.

آزمایشات فیتوشیمیایی:

نتایج آزمایشات مقدماتی در نمونه کالوس و گیاه نشان داد که آزمون های تشخیصی آلالکالوئیدها و آنتراکینون ها و همچنین آزمون رودکس در تشخیص گروهی از فلاونوئیدها منفی بوده و آزمون های تشخیصی ساپونین ها، فلاونوئیدها، تانن ها، گلیکوزیدهای قلیبی، استروئیدها و تری ترپنوهایدها مثبت می باشد. نتایج واکنش کد و واکنش بالجت برای کالوس های محیط شماره ۴ (تیمار تاریکی مطلق و تیمار تاریکی-

سیستم حلال: اتیل استات- متانول- آب (۸- ۱۱- ۸۱) به عنوان فاز متحرک انتخاب گردید. نمونه مورد استفاده، حاصل جداسازی گلیکوزیدهای قلیبی در گیاه یا کالوس که در حلال دی کلرومتان- اتانل (۱:۱) حل شده می باشد (۱۰). پس از کاشت نمونه و گسترش حلال بر روی لایه نازک جهت آشکارسازی از مصرف کد و معرف کلرامین T برای اسپری روی پلیت کروماتوگرام استفاده گردید (۱۱، ۲، ۹).

یافته ها

بررسی اثر استریل کننده ها در استریل شدن و قوّه نامیه دانه ها:

کلیه پتربی دیش های حاوی دانه ها تحت تاثیر الكل اتیلیک ۷۰ درصد و هیپوکلریت سدیم ۵ درصد بدون آلودگی مشاهده شدند. پس از گذشت دو هفته از زمان استریل شدن، بررسی ها نشان داد که ۱۶/۲۵ درصد از دانه های استریل شده توسط الكل اتیلیک ۷۰ درصد، دانه رست تولید نموده و این میزان برای دانه های تحت تاثیر هیپوکلریت سدیم ۵ درصد برابر ۵۱/۵ درصد بود. نتایج حاصله در جدول شماره ۲ آورده شده است. نتایج نشان داد که اختلاف معنی داری بین استفاده از الكل اتیلیک و هیپوکلریت سدیم وجود دارد و هیپوکلریت سدیم ۵ درصد اثر مهاری کمتری بر روی قوّه نامیه بذر دارد. (۰/۰۱ < P). تعداد پتربی دیش ها برای هر آزمایش ۶ عدد می باشد.

جدول شماره ۲: نتایج تأثیر الكل اتیلیک ۷۰ درصد (۲/۵ دقیقه) و تأثیر هیپوکلریت سدیم ۵ درصد (۳ دقیقه) بر روی قوّه نامیه دانه های دیژیتال

شماره پلت	میانگین	۶	۵	۴	۳	۲	۱	درصد تولید دانه رست (الكل اتیلیک)
۱۶/۲۵	۰	۲۰	۱۸/۱۸	۲۸/۵۷	۰	۳۰/۷۶		درصد تولید دانه رست (الكل اتیلیک)
۵۱/۵۰	۳۷/۵۰	۵۸/۳۰	۷۵	۴۴/۴	۴۲/۸۰	۵۰		درصد تولید دانه است (هیپوکلریت سدیم)

روشنایی) و محیط شماره ۷ (تیمار تاریکی مطلق) مثبت مشاهده گردید.
جدول شماره ۴: مشخصات کالوس حاصله از دانه رستها در محیط کشت‌های مختلف مورد بررسی

نوع محیط کشت	تیمار اولیه	رنگ	ترد	سفت	منطقه تولید کننده کالوس در طول دانه رست	مدت دام **
روشنایی مطلق	روشنایی مطلق	سبز روشن	+	-	الف، ب، ج	نسل دوم
تاریکی مطلق	تاریکی مطلق	سبز کمی تیره	+	-	الف، ب	نسل دوم
تاریکی مطلق	روشنایی مطلق	کرمی تیره	+	-	ج	نسل چهاردهم
روشنایی مطلق	روشنایی مطلق	سبز روشن	+	-	الف، ب، ج	نسل چهاردهم
روشنایی مطلق	روشنایی مطلق	سبز کمرنگ	+	-	الف، ج	نسل سوم
تاریکی مطلق	تاریکی مطلق	سبز تیره	+	-	الف، ج	نسل دوم
روشنایی مطلق	روشنایی مطلق	سبز مایل به زرد	+	-	الف، ب، ج	نسل سوم
تاریکی مطلق	تاریکی مطلق	سبز کرمی	+	-	ج	نسل چهاردهم
روشنایی مطلق	روشنایی مطلق	سبز روشن	+	-	ج	نسل پنجم
روشنایی مطلق	روشنایی مطلق	سبز روشن	+	-	ج	نسل اول
روشنایی مطلق	روشنایی مطلق	سبز روشن	+	-	ج	نسل اول
روشنایی مطلق	روشنایی مطلق	سبز کمی روشن	+	-	الف، ب، ج	نسل سوم
تاریکی مطلق	تاریکی مطلق	سبز تیره	+	-	الف، ب، ج	نسل اول
تاریکی مطلق	تاریکی مطلق	سبز تیره	+	-	ج	نسل اول

الف: جوانه انتهایی و برگجه ب: هیوکوتیل (محور زیر لب‌ای) ج: ریشه چه

* در محیط کشت شماره ۳ هیچ یک از نمونه مورد بررسی کالوس تولید نکردند.

** م neuropor از مدت دام، تعداد دوره‌های واکنشی که در طی آن‌ها کالوس زنده مانده و نگهداری شده است (کالوس‌های حاصله از تیمار تاریکی مطلق، در طول واکشت‌های خود در این نوع تیمار نگهداری شدنده ولی همه کالوس‌های حاصله از تیمار روشنایی مطلق پس از واکشت اول در وضعیت ۱۲ ساعت تاریکی - ۱۲ ساعت روشنایی نگهداری شدنده).

تحت آشکارسازی با معرف کلامین T و مشاهده در طول موج ۳۶۵ نانومتر سه فراکسیون با $Rf = ۸۲$ ، ۸۲ ، ۵۶ و یک منطقه با محدوده $Rf = ۹۱-۸۹$ مشاهده گردید. در بررسی کروماتوگرام عصاره کالوس‌های نسل هفتم و هشتم مربوط به محیط کشت ۴ (تیمار تاریکی مطلق) دو فراکسیون با $Rf = ۵۸$ و $Rf = ۲۰$ پس از آشکارسازی با معرف کد به دست آمد که در بررسی کروماتوگرام دیگری پس از آشکارسازی با معرف کلامین T و مشاهده در طول موج ۳۶۵ نانومتر سه فراکسیون با Rf های ۲۰ ، ۵۸ و ۹۰ قابل مشاهده بودند و در بررسی کالوس‌های نسل هفتم و هشتم مربوط به محیط کشت ۷ (تیمار تاریکی مطلق)، دو فراکسیون با $Rf = ۵۸$ و $Rf = ۷۲$ پس از آشکارسازی با معرف کد نشان داده که هر دو فراکسیون در کروماتوگرام دیگر

در واکنش کد، قسمت لاکتون موجود در گلیکوزیدهای قلبی در محیط قلیایی با مشتقان نیتروبنزن واکنش داده و رنگ ارغوانی ایجاد شد. در واکنش بالjet، تری نیتروفنل (اسید پیکریک) در محیط قلیایی با حلقة لاکتون گلیکوزیدهای قلبی واکنش داده و رنگ نارنجی ایجاد شد. با ایجاد رنگ سبز مایل به آبی در نتیجه آزمایش لیبرمن بورچاد در بررسی نمونه گیاه و کالوس‌های محیط ۴ و ۷، وجود حلقة استروئیدی مشخص گردید (۲، ۱۰ و ۱۳).

در بررسی عصاره کالوس برای شناسایی و تفکیک گلیکوزیدهای قلبی به روش TLC، در کالوس محیط کشت ۴ (تیمار روشنایی - تاریکی) از نسل های ششم تا نهم در مجموع چهار فراکسیون با Rf مختلف (۲۰، ۵۶ ، ۸۲ ، ۵۸) تحت آشکارسازی با معرف کد مشخص گردید. در بررسی عصاره کالوس نسل هفتم

شامل (NAA(1mg/l و K(0.5mg/l و 2,4-D(0.5mg/l بوده که در آن نسبت آکسین به سیتوکینین برابر ۱ : ۳ بود که پایین ترین نسبت موجود در کل محیط کشت های مورد بررسی می باشد.

در بررسی نتایج آزمایشات فیتو شیمیایی اولیه مشخص گردید که نتایج حاصله برای نمونه گیاه و کالوس های حاصله از منطقه ریشه چه دانه رست ها مشابه بود. آزمون های تشخیص آنتراکینون ها و آalkaloidها منفی مشاهده شد. وجود آنتراکینون ها و جداسازی آن ها به روش کروماتوگرافی از جنین های سوماتیکی تشکیل شده در کشت سلولی گیاه *Digitalis lanata* در سال ۱۹۸۶ گزارش شده بود^(۱۴). آزمایش ایجاد کف در شناسایی ساپونین ها در نمونه گیاه و کالوس، مثبت مشاهده شد. قبل از این، شناسایی دو ساپونین در بیست و چهار سری کالوس گیاه *Digitalis purpurea* توسط Gurny در سال ۱۹۸۱ گزارش شده بود^(۱۵). در بررسی نتایج آزمون لیرمن بورچاد و سالکوسکی وجود ترکیبات استروئیدی و تریترپنئیدها در گیاه و کالوس، مثبت تلقی گردید. شناسایی چهار استرونول در بیست و چهار سری کالوس *D.purpurea* و تشخیص وجود پروژستررون در ۲۱ سری از این کالوس ها طی مطالعه ای توسط Gurny (۱۹۸۱) مشخص گردیده است^(۱۵). در مقایسه نمونه کالوس ها و گیاه در کروماتوگرام های حاصله و مشاهده دیژیتوکسین به عنوان شاهد به نظر می رسد که در نمونه کالوس های محیط ۴ و ۷، لانوتوزید E,B,A و دیگوکسین و دیژیتوکسین وجود ندارد ولی ترکیبات کاردنولیدی دیگر با Rf مختلف (۷۷، ۸۲، ۵۶، ۲۰) وجود دارند که با معرف کلرامین T آشکارسازی می شوند.

Kartnig و همکاران (۱۹۷۹) گزارش کردند در کشت کالوس حاصل از ریشه های گیاهان *D.purpurea*, *D.lanata* که سه ماهه بودند با به کار بردن روش های TLC، ستون کروماتوگرافی و HPLC مشخص گردید که در

پس از آشکارسازی با معرف کلرامین T نیز قابل مشاهده بودند.

در بررسی عصاره برگ گیاه پس از آشکارسازی با معرف کلرامین T چندین فراکسیون با Rf مختلف (۳۷، ۴۲، ۴۵، ۵۷، ۷۲، ۸۲، ۸۹) مشاهده شد و در بررسی با معرف کد فراکسیون های با Rf های ۳۷، ۴۲ و ۴۵ مشخص گردید که لاناتوزید A، B، E در گیاه وجود دارند ولی دیگوکسین و دیژیتوکسین وجود ندارند. همچنین در کالوس، هیچ کدام از این ترکیبات مشاهده نشدن.

بحث

در بررسی تأثیر الكل اتیلیک ۷۰ درصد و هیبو کلریت سدیم ۵ درصد بر روی قوه نامیه بذر مشخص گردید که با توجه به نتایج آزمون (t-student) ($P<0.01$) هیبو کلریت سدیم ۵ درصد اثر مهاری کمتری روی قوه نامیه بذر داشته و نسبت به الكل اتیلیک ۷۰ درصد ارجح می باشد. بیش ترین درصد تولید کالوس در محیط کشت های مختلف مربوط به منطقه ریشه چه دانه رست ها بوده و بنابراین میتوان گفت بخش های مختلف دانه رست، توانایی و قابلیت های متفاوت برای تشکیل کالوس دارند. اکثر قریب به اتفاق کالوس های تولید شده پس از واکشت های اولیه به سرعت سیاه و نکروز شدن. افزودن موادی چون زغال فعل و یا ویتامین C (به عنوان آنتی اکسیدان) تأثیر مثبتی در رفع قهوه ای شدن بافت کالوس نداشت. در بررسی تأثیر غلظت های مختلف تنظیم کننده های رشد در تولید و نگهداری کالوس، مشخص گردید که در محیط کشت شماره ۴ و ۷ با ترکیب یکسان تنظیم کننده های رشد نمونه کالوس هایی به دست آمد که ترد، سبز رنگ و خوش رشد بوده و طی واکشت های بعدی به رشد خود ادامه دادند. بهترین محیط کشت دارای تنظیم کننده های رشد

کمتر از گیاه مادر می‌باشد، ولی به کارگیری عواملی مانند نور می‌تواند موجب افزایش تولید شود. بررسی سایر عوامل محرك تولید، دسترسی به کاردنولیدهای بیشتری را ممکن می‌سازد.

مورد D.*purpurea* کاردنولیدها در تیمار تاریکی و روشنایی ایجاد شد و ۷-۸ گروه کاردنولید را تشخیص دادند که فقط لانادوکسین در هر دو محیط مشترک بود(۱۶). تولید کاردنولیدها در کشت سلولی گیاه

فهرست منابع

1. Dicosmo F, Misawa M. Plant cell and tissue culture, Alternatives of metabolite production. *Bio. Tech. Advances.* 1995; 13(3): 425-433.
2. آزادبخت م. بررسی مورفولوژی و فیتوشیمیایی مواد مؤثره گیاه *Digitalis nervosa* Steud & Hochst پایان نامه دکترای (Ph.D) فارماکوگنوژی. دانشکده داروسازی ، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان. ۱۳۷۴. ص: ۱۸-۲۰ و ۱۷۸-۵ و ۱۷۸ و ۱۳۷۴.
3. Drug Facts and Comparisons. Hebel S.K., CADA O.J. New York: *Facts and Comparisons*. 2001: 179-83
4. Misawa M. Plant tissue culture: an alternative for production of useful metabolites: *Delhi; Daya Publishing House*; 1997; 18, 32-3, 47-50.
5. Reinhard E, Kreis W, Stuhlenmey U. Cardiac glycosides in partly subemerged shoots of *Digitalis lanata*. *Planta Med.* 1993; 59(6): 539-45.
6. Kartnig T, Russheim U, Maunz B. Study of the formation of cardenolides in the tissue cultures of *D. purpurea* and *D. lanata*. *Planta Med.* 1976; 29(May): 275-82.
7. Dixon R.A and Gonzales R.A. *Plant cell culture, A practical Approach*. New York; Oxford University Press. 1994: 1,6,7,10-15.
8. افشاری پور ، س. مبانی کشت بافت گیاهی. اصفهان : انتشارات معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ۱۳۷۲، ص: ۳۰، ۹۶-۱۰۵ و ۱۳۷۲.
9. اشتال، م. تجزیه و شناسایی مواد دارویی گیاهی به روش میکروسکوپی و کروماتوگرافی. ترجمه: صمصم شریعت، اصفهان: مؤسسه انتشارات مشعل. ۱۳۶۸. ص ۵۳-۱۴۳.
10. Wagner H, Bladt S, Zgainsk EM. *Plant drug Analysis a thin layer chromatography atlas*. Translated by Scott T. A., Springer-Verlag, 1984, 195-224.

11. سجادی جزی، ا. مانی و روش‌های کروماتوگرافی
لایه نازک. اصفهان: انتشارات دانشگاه علوم پزشکی
اصفهان ۱۳۸۱ ص: ۹۹-۱۰۴ و ۸۲-۸۴.
12. قاسمی دهکردی، ن و طالب . ام. استخراج و
شناسایی و تعیین مقدار ترکیبات موجود در گیاهان
دارویی شاخص. اصفهان: چوگان ۱۳۸۰. ص ۱۱۱-۱۰۷.
13. قاسمی، ن و معطر، ف. دستور کار آزمایشگاه
فارماکوگنوزی . اصفهان: دانشکده داروسازی و
علوم دارویی. ۱۳۷۱ ص: ۷-۸، ۱۳-۱۸، ۲۳ و
۳۹، ۱۳۷۱ و ۳۲-۴ و ۲۸.
14. Hering F, Nagy M, Tomko J. and
Digitolutein and other anthraquinone
derivatives in somatic embryos of
Digitalis lanata. *Pharmazie*; 1986;
41(Jul): 521-2.
15. Gurny PL, Tabacchi R, Baud C. and
Cullus culture of *Digitalis purpurea* L.
part 2: Study of metabolites derived from
strols. *Pharm. Acta. Helv* (1981); 56
(Jan); 49-54.
16. Kartnig Th, Rubheim U, Trousil G and
Cardenolide in callus kulturen von
Digitalis purpurea and *Digitalis lanata*;
callus cultures derived from roots: *Planta
Med*. 1979; 35: 275-8.